

TEBENNE BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Tartalomjegyzék

Mayerné Pátkai Tünde: Korban és szeretetben gazdagok	2
Mayerné Pátkai Tünde: Hálaadás a templomfelújításért	3
Sárközi Gergely Antal: A pápaiak és a pápai reformátusság a spanyolnátha járvány idején	4-5
Bogárdi Szabó István: Home	6
Bornemissza Melinda: Gyülekezeti bál	7
Horváth Andrea: Szívemhez szorítom	7-8
Varga Jenő: Krisztussal Európa útjain	8
Szakács Gergely: Karantén - gyülekezet	9-12
ifj. Márkus Mihály: Templomfelújítás - beszámoló	12
Horváth Andrea: ÉNTE	13
ifj. Márkus Mihály: A közösség szeretete magával hozza az anyagi áldozatvállalást	14-15
Anyakönyvi hírek	16
Szakács Gergely: Gyülekezetünk életét érintő változások	16-17
Hirdetések	18

Dr. Balla Ibolya docens, a Pápai Református Teológiai Akadémia rektorhelyettese

„De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét...”

Jóel 3

Egészen másképpen olvassuk, hallgatjuk idén azt a bibliai ígét, ami pünkösdkor gyakran elhangzik vagy közvetlenül Jóel próféta könyvéből, vagy idézetként Péter apostol pünködsi beszédéből. Átértékelődnek ennek az ígének és Jóel egész könyvének az üzenetei. Szinte szó szerint magunkévá tehetjük a próféta szavait, amikor körülnézünk és átgondoljuk az elmúlt hónapok eseményeit: „Történt-e ilyesmi a ti időtökben vagy ősitek idejében? Beszéljétek el fiaitoknak, fiaitok meg az ő fiaiknak, azok pedig a következő nemzedéknek!” (Jóel 1,2b-3). A több mint 100 évvel ezelőtti spanyolnátha óta talán nem volt a maihoz hasonló helyzet, ami érintette volna a föld szinte teljes lakosságát. Talán csak a dédszüleink láthattak hasonlót, de a mai ember számára nagyon nehéz volt elképzelni akár csak néhány hónappal ezelőtt is azt, amit most átélünk, átélünk. Más csapás ez, mint amiről Jóel beszél, de a napjainkban történtek miatt könnyebben megérthetjük, mit élt át Isten népe az ő idejében.

A Jóel 3-ban leírtak szervesen illeszkednek ahhoz, amit az előző szakasz, a 2,18-27 tartalmaz. Ez utóbbiban a szerző arról vall, hogy Isten képes még a legnagyobb tragédiák, krízisek közepette is megmutatni, hogy ő kegyelmes Isten, és bármi történt korábban, képes jóra fordítani népe sorsát. A könyv első felében Izrael népét szenvedni látjuk: szükségét, hiányt tapasztal meg minden

téren. Olvasunk az élelem, az ital, az öröm hiányáról, arról, hogy még áldozatot sem tudnak bemutatni. Kicsit hasonlóan érezhettük magunkat az elmúlt hetekben. Bár ételben, italban nem volt hiányunk, az öröm átalakult, sőt van, ahonnan kiveszett („a mosoly is lehervadt az emberek arcáról”, Jóel 1,12). Az emberi érintkezés jól megszokott, de nem mindig értékelt formái átalakultak vagy megszűntek. Családok, generációk szakadtak el egymástól hosszabb-rövidebb időre vagy kényszerű, vagy önként vállalt karantén miatt. Vannak családok, akiket még a gyász fájdalma sem került el. A legfájdalmasan sokan azt éreztük, érezzük ezekben az időkben, hogy nem tudjuk teljességgel megélni az Istennel való közösségünket a gyülekezeteink közösségében. De ahogyan Jóel hallgatóságának volt oka hinni abban, hogy Isten kárpótolja őket minden veszteségért, úgy nekünk is van okunk arra, hogy ünnep- és hétköznapijainkat egyaránt Isten kezébe tegyük. Ő nemcsak a materiális veszteségeinkért kárpótol, hanem ennél sokkal többet tesz. Az előbbire is van hatalma, de ennél többre is. Amit a Jóel 3-ban a Lélek kitöltéséről és az ezzel kapcsolatos eseményekről olvasunk, az Isten hatalmának a teljességét szimbolizálja. Ezt érzékelteti velünk azoknak a felsorolása, akik kapják e lelki ajándékokat, hiszen vannak köztük olyanok is, akikkel kapcsolatban a legkevésbé valószínű, hogy részesülnek a prófétálás ajándékában és látomásokban (pl. leányok, ifjak, szolgálók, szolgálóleányok), de ezt mutatja azoknak a csodás jeleknek a felsorolása is, amelyek kísérik az ő megjelenését. Ezek az események, ezek a csodák mindig azt jelentették Izrael életében, hogy Isten törődik azzal, mit tesz népe, látja tetteit – az istenfélelemből és az istentagadásból fakadókat egyaránt. Számon kéri a tetteket, a bűnt nem nézi el, de mindig népe javát akarja és munkálja. Ezt pecsételi meg az ígének utolsó verse („De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben lesz a menedék, ahogyan megmondta az Úr, és azok menekülnek meg, akiket elhív az Úr”, Jóel 3,5). Bármilyen körülmények között vagyunk is – otthon dolgozva, a munkahelyünk elvesztése vagy betegség miatt aggódva –, Isten tudja, hogy egyaránt szükségünk van testi és lelki táplálékra. Ő mindkettőt ma is megadja nekünk. Bármilyen kaotikusnak is tűnik a helyzet, ő nem vonult ki a világból, nem hagyta azt magára, jelen van, gondot visel rá, és irányítja annak életét. Azt is tudja, hogy emberi gyengeségünk, korlátainkból eredően sokszor először szorulunk testi táplálékra ahhoz, hogy a lelkieket is be tudjuk fogadni, hogy azokat ne vessük és utasítsuk el. Várjuk pünkösd ünnepét úgy, hogy hittel fogadjuk el a testin kívül a lelki ajándékokat is. Adja Isten, hogy a fizikai távolságok, a félelem és a bizonytalanság ellenére is meg tudjuk érezni az ő jelenlétét, életünket reá bízva, és megvallva azt Pál apostollal, hogy a végítéletkor az üdvösség záloga a Lélek ajándéka (2 Kor 1,20-22; 5,5; Ef 1,13-14). Így legyen! Ámen.

Mayerné Pátkai Tünde

Korban és szeretetben gazdagok

A Korban gazdagok köre gyülekezetünk olyan hitben élő, egymásra figyelő, gyógyító közössége, amelyik nemcsak a járvány okozta karanténos időszakban, hanem az egyszerű hétköznapi körülmények között is példaértékű segítő szeretetközösségként működik.

Velünk élő édesanyám révén évek óta tanúja lehetek a csoportdinamika jótékony formálódásának, itthoni beszámolóí révén és a gyakorta őt kereső telefonhívások okán magam is meg tapasztalhattam ennek összetartó erejét.

Még 2014-ben Szalókné Kövy Lilla presbitertestvérünk ötlete volt, hogy szervezzünk a gyülekezet időseinek olyan délelőtti alkalmat, ahova el tudnak jönni azok is, akiket kora, egészségi állapota vagy családi körülményei akadályoznak már abban, hogy a késő délutáni bibliaórákra, imaközösségekbe eljussanak.

Az eltelt évek alatt szerda délelőttönként 10 és 12 óra között mintegy 25-30 olyan idősebb egyháztagnak gyűlt össze az Immanuel közösségi házban, akik aztán hűséges tagjaivá váltak annak a gyülekezeti kisközösségnek, amelynek több évtizedes, az idősgondozásban és a szociális szférában megszerzett gazdag tapasztalattal rendelkező szakmai vezetői Csöréné Pör Eszter, Drabant Andrásné Ilike és Horváth Béláné Irénke lettek. A csoport lelki vezetője Szalainé Gubricza Emese, a takácsi gyülekezet nyugalmazott lelkipásztora, a Dunántúli Református Egyházkerület Könyvtárának egykori munkatársa, aki férjével, Jóska bácsival együtt gondoskodik a közösség bibliai alapú lelki táplálásáról.

A szerdai együttlétük mindig áhítattal, közös énekléssel kezdődnek. Az igeszolgálat után megbeszélnek az elhangzottakat, amihez kapcsolódva sokszor hangzik el olyan személyes bizonyoságtétel, amiből további kérdések megbeszélésére, saját élmények, észrevételek megosztására is lehetőség adódik. Horváth Béláné Irénke szakmai tudásának köszönhetően ezt követően egy kis időstornára, a gerinc-, a nyak- és hátizomzat megmozgatására kerül sor, majd egy kis teázás, sütizés, oldottabb beszélgetés után folytatódik az együttlét. Ilyenkor történhet aztán megemlékezés a nemzeti ünnepekről, évfordulós jeles elődeinkről, vagy a testi-lelki egészség megőrzésével, a keresztyén életmóddal kapcsolatos előadások következnek. Bódi

Lászlóné szívesen vállal az ünnepekhez kapcsolódó előadásokat, mások irodalmi részletek felolvasásával készülnek, sőt többen saját verseik, novelláik elmondásával örvendeztetik meg a közösséget.

Többször volt már meghívott előadó is a Korban gazdagok körének vendége. Pl. Dr. Bagoly Katalin onkológus főorvos, az azóta már elhunyt Lux Ibolya főiskolai docens, Kósa Ildikó, a Győri Petz Aladár Kórház református lelkigondozója, vagy Gyögykös György dísznövénykertész, orchidea szakértő, illetve a Református Gimnázium diákjai és hittantanárai.

A csoport nyitottságát jelzi, hogy minden évben ellátogatnak a Vörösmarty utcai idősek otthonába és a gyülekezet Édenkert Óvodájába, ahova adományukat, saját készítésű süteményeiket, szeretetüket viszik. Ha tehetik, akkor évszázó lelki napjukat kirándulással is egybekötik. Így voltak már Döbröntén, a Malom-tónál, vagy egy-egy kedves meghívásnak eleget téve egymás otthonában is.

Most, a járvány okozta időszakban sem szüneteltek el. Rendszeresen keresik egymást telefonon, akinek lehet, Emese néni e-mailban küldi el a közösen, egy időpontban elolvasandó imádságokat, de az sem ritka, hogy telefonon tartanak bibliórát, közös éneklést a csoport tagjai. A Korban gazdagok körének tagjai ezekben a különös és nehéz időkben is megtalálják azokat a lehetőségeket, amelyekkel Krisztus hűséges követőiként szolgálni tudnak egymásnak és a világnak. Közben hálával mondanak köszönetet azoknak a fiataloknak, akik a bevásárlásban segítenek, illetve a gyülekezet vezetőinek, akik támogatják a közösséget.

Isten áldása óvja és védje továbbra is gyülekezetünk időseit, a Korban gazdagokat!



Mayerné Pátkai Tünde

Hálaadás a templomfelújításért



Az esztendő legelső vasárnapján, 2020. január 5-én, a délelőtti istentisztelet keretében tartotta meg gyülekezetünk a templomunk felújításának örömeire hálaadó istentiszteletét. A 2019 tavaszán elkezdett és a tervek szerint megvalósított külső felújítás régi vágya, és a beázások miatt égető feladata volt az egyházközségnek, amelyre az adománygyűjtés már 2018-ban elkezdődött.

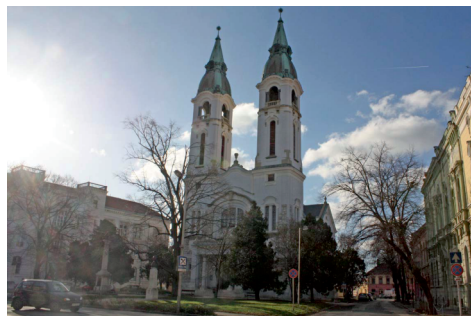
Megtörtént a tető héjazatának teljes megújulása, a régi azbeszt pala eltávolítása, a szükséges helyeken a faszerkezet és a deszkázat cseréje. A bádogozás és az új tetőablakok beépítése után kijavították az épület homlokzatát, a templom külső falai és a tornyok egységes festést kaptak, a homlokzati díszeket és kőfaragványokat megtisztították, sőt a 2. világháború során megsérült toronysisakot is kijavították.

A mintegy 74 millió forintos felújításhoz az egyházközség 49 millió forintos állami támogatást kapott. A gyülekezeti tagok közel 10 millió forintos adománya mellett Pápa város önkormányzata 4 millió forinttal, továbbá az egyházkerület és az egyházmegye is jelentős anyagi segítséggel járult hozzá a felújítás megvalósításához.

A hálaadó istentiszteleten részt vett dr. Kovács Zoltán országgyűlési képviselő, dr. Áldozó Tamás, Pápa város polgármestere, Köntös László, a Dunántúli Református Egyházkerület főjegyzője, a város képviselőtestületének és a környékbeli gyülekezeteknek a küldöttei.

Gyülekezetünk lelkipásztorai Márkus Mihály és Szakács Gergely, Szabó Beatrix óvodalelkész, valamint Gyimóthy Lajos gondnok köszöntői, beszámolói és imádságai mind-mind az elvégzett felújításért való hálaadásról szóltak.

Márkus Mihály vezető lelkipásztor a gyülekezet elismerő oklevelét adta a



m u n k á k b a n v a l ó segítségért és szakmai támogatásért: dr. Áldozó Tamás polgármesternek, Köntös László főjegyzőnek, Tóth András esperesnek, Mezei László főépítésznek, Gyimóthy Károly projektfelelősnek és a kivitelező cégnek

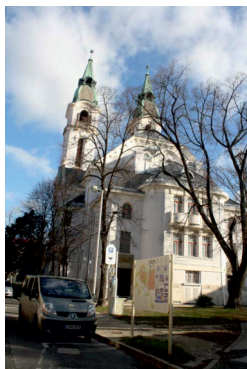


Az igehirdetés szolgálatát Tóth András, a Pápai Református Egyházmegye esperese végezte, akinek bizonyágtétele a Zsoltárok könyve 84. részének válogatott versei alapján született. Megdöbbentő, hogy most a járvány következtében, a templomlátogatási korlátozás idején mennyire megszólító érvényű esperes úr igehirdetése. Ahogy ő fogalmazott - „*Aki szereti az Urat, az szeret Isten házában lenni, a templomhoz való ragaszkodás az Istennel való szoros életközösség jele.*”

A hálaadó istentisztelet elérhető és ismételten megtekinthető a gyülekezet you tube csatornáján, amelyet szívből ajánlok a kedves Olvasók figyelmébe. <https://www.youtube.com/watch?v=-jIJydgG9zk&t=2716s>

Január 5-én a hálaadó istentiszteletet követő agapét az Immanuel közösségi házunk nagytermében tartottuk, amelynek miliójét nehéz már felidézni, de annál nagyobb bennünk a vágy az újbóli találkozáásra.

Adja a mi Urunk, hogy mielőbb újra egy közösségben, egészségben és Istenünk megtartó kegyelméért hálát adva lehessünk együtt megújult templomunkban.



Sárközi Gergely Antal

A pápaiak és a pápai reformátusság a spanyolnátha járvány idején

Alig több mint száz évvel ezelőtt – 1918-ban – tombolt hazánkban a spanyolnátha járvány, mely természetesen nem hagyta érintetlenül városunkat sem. Az alábbi rövid írásban a spanyolnátha járványnak a pápai reformátusságra gyakorolt hatásáról olvashatunk.

A jelenleg zajló koronavírus-, illetve a kicsivel több mint 100 éve lezajlott spanyolnátha járvánnyal kapcsolatban érdemes megjegyezni, hogy rajtuk kívül is még számos kisebb-nagyobb járvány nehezítette a pápaiak életét az elmúlt századokban. Elég csak a híres-hírhedt 1831-es kolerajárványra gondolni, amely elragadta tevékeny iskolateremtő professzorunkat, Mátyás Márton Istvánt, 1831. szeptember 21-én. A járványok terjedéséhez mindenkor hozzájárultak a nem megfelelő higiéniai viszonyok. Löwy László pápai tiszti ügyész 1911-ben megjelent cikke szerint 1872-ben Pápán 1500 ház állt, 5/6-a nád-, vagy szalmafedeles, sötét és nedves volt. 1900-ra már 1700 ház állott a városban, ebből 148 emeletes, cseréptető. Összességében elmondható, hogy – főleg a szegényebb közösségekben – a házakban többen laktak, mint egészséges lett volna, s még az emeletes házakból is az utcára öntötték a szennyvizet, ezért a kutak is mérgezetek voltak. Ráadásul a kórházi ellátás sem volt éppen megfelelő. A lakóházak korszerűsítése, az egészséges ivóvíz, az utak portalanítása, illetve a fásítási program kidolgozása és megvalósítása, valamint a csatornahálózat kiépítése sokat javított a lakosság életkörülményein, egészségi állapotán. Időnként azonban kisebb-nagyobb járványok még így is felütöttek a fejüket. Elég csak az 1917-es vérhasjárványra gondolni, mely miatt a szeptember 25-re tervezett egyházkerületi közgyűlést – október 4-ig – el is kellett halasztani.

Aspanyolnátha járvány 1918 nyarán érte el városunkat. A Pápai Lapok egy munkáscsalád hat tagjának július 4-i megbetegedéséről és felgyógyulásáról tudósított. Tömeges megbetegedésekre augusztus végéig nem igazán volt példa. A Pápai Hírlap szeptember 7-i lapszámában ezt olvassuk: „Vagy két hét óta sűrűn történnek szokatlanul magas lázzal, nagy fülzúgással, esetleg tüdőgyuladással járó influenzás megbetegedések, amiket az orvosok spanyol nátha néven neveznek és kezelnek. A kellemetlen betegség szinte járványszerűen lépett fel.” A városban hamar közegészségügyi bizottságot alakítottak. A bizottság október elején megállapította, hogy mivel már valamennyi pápai iskola összes osztályában megjelent a betegség,

ezért október 16-ig bezárnak minden oktatási intézményt, s a tantermeket kifertőtlenítik. Egy hétre bezárták a városi mozit is, ugyanakkor a tervezett Huszárnapi megemlékezést engedélyezték „tekintettel hazafias és jótékony céljára.” Ekkor már a járvány nagyarányú elterjedéséről beszéltek. Dr. Tenzlinger József polgármester falragaszok útján igyekezett mindenki figyelmét felhívni a veszélyre, továbbá megfogalmazta, hogy „A hatósági intézkedéseken kívül azonban szükség van a nagyközönség közreműködésére is, főleg olyan módon, hogy az óvó intézkedéseket mindenki betartsa.”

Október 14-én aztán végül valamennyi oktatási intézményt be kellett zárni. A Pápai Hírlap október 19-i lapszámában – majd pedig a soron következőkben folyamatosan – a köztisztletben álló személyek haláláról tudósítottak. Igen fiatalon elhunyt többek között Losonczi Jenő református gimnáziumi rajztanár testvéröccse, Losonczi Gyula, a budapesti református gyülekezet hitoktató lelkesze, aki maga is Pápán tanult. Nem sokkal később, november 13-án 41 éves korában elhunyt a pápai gyülekezet tagja, az ismert és közkedvelt Corvin utcai vendéglős, Edelenyi Szabó Gyula. A gyülekezeti anyakönyv összesen két elhunyt esetén jelzi a halál okaként a spanyolnáthát.

A járvány terjedésének lelassítása érdekében a járási tisztiorvos óva intett mindenkit a gyülekezéstől és a megfázástól. Tanácsát azonban nem fogadta meg mindenki. A Pápai Hírlap november 2-i lapszámában „a spanyolnátha és az ácsorgás” címmel jelent meg gondolatébresztő cikk a felelőtlen emberi magatartással kapcsolatban. A cikk apropóját éppen a hentesüzletek előtti sorban állás adta. Bár dr. Cseh-Szombathy László főorvos meglátása szerint a betegek száma október végén már csökkenést mutatott, a bizottság mégis jobbnak látta november 11-ig zárva tartani az iskolákat. Később még ezt a dátumot is módosították, míg végül a tényleges nyitás november 25-én történt.

A helyzet súlyossága ellenére mai szemmel nézve megdöbbentő, hogy a hivatalos dunántúli egyházi sajtóban szinte alig foglalkoztak a betegséggel. A tárgyévben mindössze egyetlen kisebb közlemény jelent meg a járvánnyal kapcsolatban! A cikkben röviden tudósítottak a külföldi helyzetről, melyből kiderül, hogy Genfben, a helyi rendőrség július 20-i hatállyal – további rendelkezésig – mindenféle színházi-, illetve mozielőadást, bált, hangversenyt, népünnepélyt, sőt: nyilvános istentiszteletet is betiltott. Ezen információk ismeretében esett gondolkodóba a cikk szerzője. „Bizonyos, hogy egy-egy nagy járvány idején a tömeges templomlátogatás veszedelmes infekciókra ad alkalmat. Imádkozhatunk és énekelhetünk olyan buzgón, ahogyan csak tőlünk telik, a járvány csiráját mégis elvisszük magunkkal haza, a családunkhoz.” – írja a szerző.

Az istentiszteletekkel kapcsolatban megdöbbentő racionalitással és tényszerűséggel fogalmazta meg, hogy amennyiben a jövőben egy különösen pusztító járvány hazánkat is elérné, a rendőri hatóság nem állna meg a templomaink küszöbénél. „Nagyon jó prophylaxis (= megelőzés) volna erre az esetre, ha a híveink otthon házi istentisztelettel tudnák kárpótolni magukat a nyilvános kultusz hiányáért.” Erre azonban tudomásunk szerint nem került sor. Bő száz esztendővel később azonban eljutottunk idáig: nem tarthatunk nyilvános istentiszteleteket, egyéb gyülekezeti alkalmakat. Amiről azonban az akkori emberek nem is álmodozhattak, az számunkra már kézenfekvő: bár templomaink zárva vannak, gyülekezeti alkalmakat nem tarthatunk, mégsem kell istentisztelet nélkül maradnunk, hiszen Pápán is élő istentisztelet-közvetítésbe kapcsolódhatunk be minden vasárnap saját otthonunkban, a képernyő előtt.

Ahogy a várost elérte, úgy a pápai gyülekezetet is természetesen érintette a járvány. Különösen jó volna most fellapozni az érintett időszak presbiteri jegyzőkönyveit, hogy lássuk, hogyan is igyekeztek átvészelni a járvány tombolását, de sajnos – legjobb tudomásunk szerint – az adott időszakra vonatkozó jegyzőkönyvet ismeretlenek eltulajdonították. Annyit azonban tudunk, hogy 1918. október 27-én tartotta a Pápai Református Leányegylet szezonnnyitó közgyűlését, melyen a tomboló járvány miatt csak kevesen jelentek meg. A közgyűlés munkáját ez a körülmény nem akadályozta, a gyűlésen tisztújítás is történt, fontos határozatokat hoztak az egyesületi életre nézve, ugyanakkor elhatározták, hogy a szokásos házi összejöveteleket a járvány idejére szüneteltetik. Reménykedve a járvány mielőbbi megfékezésében, az első nagyobb mértékű nyilvános eseményük megtartását advent első vasárnapjára állapították meg.

A járvány értelemszerűen egyház-kerületünk anyaiskolájában, a Pápai Református

Kollégiumban – annak valamennyi tagintézményében – is érezte hatását. Nyilvánvalóan a közegészségügyi bizottság javaslatára a református gimnáziumban rendelték el először 5 napos szünetet október 10-én, majd 14-én a hatóság bezáratta valamennyi pápai iskolát, így november 25-ig szünetelt a gimnáziumi oktatás. A járvány következtében két gimnáziumi tanuló veszítette életét. Teológiánk életébe is beleszólt a járvány: „Sajnos, a tanítás nem folytatható háborítatlanul. 1918 október 16-án az iskolánkban is dühöngő spanyol-járvány miatt az előadásokat előbb november 4-ig, majd november 25-ig kellett szüneteltetni. A betegségbe beleesett akadémiáknak úgyszólván minden tagja: tanárok és hallgatók egyaránt, hála Isten, hogy komolyabbra sehol sem fordult a dolog.”

Bő száz esztendő távolából látva a pápaiak, a pápai reformátusok helyzetét a spanyolnátha járvány idején – hálát adhatunk Istennek, aki még ezen a nehéz, háború utáni veszélyhelyzeten is átsegítette őket. Mi pedig, akik most tapasztalunk meg egy szintén ismeretlen járványt, imádkozunk azért, hogy Isten rajtunk is mutassa meg kegyelmét és irgalmát, hogy ennek a járványnak is mihamarabb vége szakadjon.

Források:

- Pápai Hírlap XV. évf(1918), 36., 41., 42., 44., 46. lapszámok

- Pápai Lapok XLV. évf(1918), 27., 42., 44. lapszámok

- Dunántúli Protestáns Lap XXIX. évf. (1918), 38., 44.; XXX. évf. (1919), 18. lapszámok

- Pölöskei Ferenc: Pápa a polgári korszakban (1867-1945), in: Kubinyi András (1994, főszerk): Tanulmányok Pápa város történetéből. A kezdetektől 1970-ig. Pápa város Önkormányzata, Pápa, 407.

- Pongrácz József-Faragó János (1919): A DREK Pápai Főiskolájának értesítője az 1918-19. iskolai évről, Pápa, 4. 8-9. oldalak.

- A Pápai Református Egyház halotti anyakönyve, XIV. kötet, 1917-1942.

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban Bogárdi Szabó István püspök egyik írását adjuk közre.

Bogárdi Szabó István (Sárbogárd, 1956) 2003 óta a Magyarországi Református Egyház Dunamelléki Református Egyházkerületének püspöke. 2015. február 25-én a Magyarországi Református Egyház Zsinata lelkészi elnökévé választották. A „Bogárdi” nevet szülőfaluja tiszteletére vette fel, publikációit Bogárdi Szabó István néven írja.

Középiskolába a Debreceni Református Kollégiumba járt, 1975-ben érettségizett. 1981-ben a Budapesti Református Teológiai Akadémián szerzett lelkészi oklevelet. 1981–1982 között Fejér megye Sáregres nevű falujában szolgált segédlelkészként. 1982–1983 Chicagóban MATS (Magisteri) fokozatot szerzett a McCormick teológiai szemináriumon. 1983–1985 között Budapest–Józsefvárosba került, mint beosztott lelkész, majd 1997-ig a Budapest Külső-Üllői úti Missziói Egyházközséget vezette. 1994-ben a Károli Gáspár Református Egyetemen teológiai doktorátust szerzett. 1997-től a Budapest Budahegyvidéki Református Egyházközség lelkészi vezetője. 1998-tól a Pápai Református Teológiai Akadémia tanszékvezető tanára, 1999-től egyetemi tanár.



Home (Otthon)

A mostani napokban nyilván nemcsak én futok előre sokszor gondolatban: mi lesz majd a járvány után? De még ennél is jobban érdekel az a kérdés: hogyan lesz a járvány után? Sokan mondják, hogy ezután már nem lehet úgy élnünk, ahogyan eddig. Például, kevesebbet fogunk utazgatni a világban. Vagyis, a társas érintkezésekben erősödni fog az óvatos távolságtartás, sőt akár a gyanakvás is. Aztán gyorsan hozzáfűzik, hogy ha majd lesz oltóanyag, helyreáll a megszokott rend...

Mások szerint: jobban odafigyelünk majd egymásra. A család és a szűkebb közösség lesz a domináns, politikai szinten pedig a nemzeti közösség. De hát ez addig is így volt. Ha szertefoszlik a nemzetek fölöttiség illúziója, az még nem változás. És akad majd helyette másik utópia. Megint mások szerint, ezután több felelősséget követelhetünk meg a politikusoktól, és első számú ügy lesz az egészségünk. Egyetértek. Ámbár ezzel eddig is egyetértettem, minden választási kampány során. Mondhatni: tele a padlás ígéretekkel. Megint mások szerint természet-tudatosabban kell majd élnünk, mert úgy mond, a járvány az ember által kizsigerelt természet figyelmeztetése vagy bosszúja. Jaj, bizony, kérdezhetném, hát eddig nem tudtuk vajon, hogy az élet az életből él, és hogy nélkülünk is jól megvan a világ?

Elnézést, hogy ezeket a felvetéseket csak így kiforgatom. De ezek a nagy és megfontolandó kérdések egyben jelzések is; jelzések arról, hogy miképpen élünk éppen most, a járvány idején. És bizony a felvetések nem azt mutatják, hogy most a krízis kellős közepén valami jobbat remélnénk a korábbiakhoz képest. Valóban, más dolog jobbra várni, és megint más pusztán kívánni; kívánni, hogy elmúljon a rossz és visszatérjen az, amit természetes

járandóságunknak tartottunk. Hogy milyen legyen a világ a járvány után? - nos, ezt annak előtte is hallottuk eleget. S lám, korábban is megvolt a lehetősége bárkinek lemondani a vilájárásról. De nem tudom, ki akar majd megválni ettől szabadságjogától járvány múltán? A politikusok azelőtt is szerették, ha nagyobb felelősséget terheltek rájuk, eztán is szeretni fogják. A programokat azonban adóbevételekből kell megvalósítani; például, az egészségügy elsőbbségét a turizmusból befolyó adókból lehetne biztosítani. És ha már ígéretbe adták, előbb-utóbb lesz nevelési világprogram is a természet-tudatos életmód elsajátítására. Csakhogy ehhez kellene egy hozzáillő gazdasági környezet is, úgy hogy közben biztosítva legyen az emberiség egyetemes jó közérzete: a korlátatlanság, az önmegvalósítás, és a végtelen bőség mennyországa itt e földön.

Akárhogy is nézem, nem lehet következmények nélkül kimetszeni az egyik vagy másik életigényünket a többi közül és csak ahhoz ragaszkodni. De mintha most, járvány idején, elfeledtük volna ezt (vagy előtte sem tudtuk). S ahogy a régi mese mondja: előbb az apa ült a csacsira, aztán a fiú, aztán mindketten, aztán egyikük sem – aztán a végén ők kapták vállukra a jószágot. Ilyen az, amikor úgy kombináljuk a lehetőségeket, hogy közben csak kivárjuk a rossz végét. Ezért pesszimizmus nélkül mondom, ha jól sejtem, nagyjából ugyanúgy fogunk élni a járvány után is, ahogyan előtte éltünk. Sőt, ha jól látom, most, az aggodalom idején is ugyanolyan hibásan gondolkodunk a lényeges dolgokról, ahogyan korábban. Hacsak...

Hacsak. Eddig szándékosan nem tettem fel egy mindenféle szempontból nyugtalanító kérdést: megtérünk-e Istenhez? Én ezt mélységesen kívánom, de nem illesztettem be a korábbi felvetések sorába. Legkevésbé toldom a sor végére csattanónak. Azért nem, mert a Szentírás realizmusa mást mutat. Az apokalipszis könyve azt mondja, hogy csapások idején az emberek káromolták Istent, és nem tértek meg, hogy neki dicsőséget adjanak (Jelenések 16,8). A rossz elmúlására várakozó, vagyis a kivárázó ember éppen azért nem tér meg, mert csak kivár – de nem vár valami jobbra. Kivár, hogy folytathassa a régit – talán óvatosabban, vagy éppen hiányát pótló, habzsoló nagy dühvel. A megtérés azonban nem az esélyek latolgatását jelenti, a megtérés nem kombinatorika, hiszen az első mozzanata az a felismerés, hogy nincs esély. Hanem kegyelem van. A valódi remény ezen alapul. A megtérés odafordulás a jóhoz. A rossz ugyanis nem a jó felfüggesztése (nem afféle szükségállapot), hanem a jó teljes hiánya, vagyis következmény. Márpedig az éjszaka nem attól múlik el, hogy megígérem magamnak: másmilyen leszek majd, ha felkel a Nap. Nekem már akkorra másmilyennek kell lennem, mire felkel a Nap. Nekem már a rossz kellős közepén másmilyennek kell lennem. A rossz kellős közepén kötelezem el magamat a jó iránt. A rossz elmúltát elég kívánni. A jóra várni kell. Ez a megtérés, és az Isten dicsőítése.

Bornemissza Melinda

Gyülekezeti bál

A Pápai Református Egyházközség Gyülekezeti bálja hagyományos jelleggel, 2020. február 8. napján került megrendezésre. Több, mint 100 fő vett részt az eseményen, melynek bevételével a holtmarosi gyermekek nyári táboroztatását fogja támogatni a gyülekezet.

A bál helyszínéül az Immanuel gyülekezeti ház szolgált, melyre gyülekezetünk méltán lehet büszke.

Az est fővédnöke Nagytiszteletű Steinbach József püspök úr volt, a megnyitón Márkus Mihály lelkipásztor úr mondott köszöntőt, melyet kedves, humoros szóbonbonokkal fűszerezett, így hintve el a jókedv magjait a jelenlévők közt.

A bálozó közönség azt sugározta magából, amit vallunk és hiszünk, hogy az életünkben a szép és a jó összetartozik a hagyománytisztelettel és kultúrával. A bál nyitányaként palotást táncoltak a Pápai Református Kollégium "Tánc-Lánc" Alapfokú Művészeti Iskolájának növendékei, mely fémjelezte egész estére a bál elegáns hangulatát. Az igényes ritmusokat DJ Marcell szolgáltatta, a táncparkett meg is telt folyamatosan.

Csodálatos, szemet is gyönyörködtető gazdag svédasztal várta a vendégeket, valamint ínycsiklandó, szinte cukrászremek süteményeket tudtak vásárolni a bálozók. Természetesen volt tombola is, ahol számtalan értékes nyeremény talált gazdára, majd hajnalig mulattak a nagyteremben a bálozók.

A Pápai Református Egyházközség bálja a gyülekezet és a gyülekezeti tagok baráti köreinek egyik kulturált találkozási alkalma, amikor ápoljuk a kapcsolatainkat. A keresztyén embertől Isten elvárja a természetességet és a mértékletességet, de e mellett vagy éppen ezért szükségesek a vidám, felszabadult, derűs együttlétek, melyek alkalmával is meg tudunk maradni a keresztyén életformához méltó határokon belül. Az ilyen önfeledt lehetőségeket is Ő kínálja fel számunkra, hogy együtt élhessük meg közösségben a keresztyén életörömet a tánc, a zene és a szórakozás által is.

Ezek az ünnepi események adnak alkalmat arra, melyek során a rég nem látott barátok újra találkozhatnak, befogadó közösségről lévén szó újabb barátságok köttethetnek, egyszóval valódi értékkeremtő közösség épül. Ennek lehettünk mi is első alkalommal részesei férjemmel.

Mindeközben pedig mindig van olyan jól átgondolt cél, segítő szándék és Comtei altruizmus, mely által buzgón segítünk ezekkel az alkalmakkal, hiszen tudjuk azt, hogy a kölcsönös teherhordozáson áldás van, a jókedvű adakozót pedig szereti és megáldja az Úr! Így ma már ez a jótékonyági bál egy egyháztársadalmi eseménnyé nőtte ki magát városunkban, amelynek rangja és jelentősége van.

A bálon megjelent az Isten és egymás öröme, büszkéek vagyunk rá férjemmel, hogy ehhez a befogadó és cselekvő közösséghez tartozhatunk!

Isten áldása kísérje a szervezőket és a résztvevőket!

Horváth Andrea

Szívemhez szorítom

30Y, Háy János és Rolling Stones. Veress Zsuzsa és Farkas Gergely.
Zenék, versek, impulzusok.

A zenés beszélgetős est kísérlete Farkas Gergely ötlete volt, amelyet a Pápai Református Gyülekezet támogatott és befogadott, hisz beszélgetni jó, zenét hallgatni jó, a kettő együtt meg dupla öröm. Az első alkalom decemberben volt a Pannonia Reformata Múzeumban, a második pedig február utolsó péntekén. Ezúttal két dal, a 30Y Szívemhez szorítom-ja és a Rolling Stones Sympathy for the devil című dala adta a gondolatfolyam hátterét, s rendhagyó módon volt két vers is, Háy János Szeress és Gyermekeim című költeménye. Ez utóbbi adta a 30Y dalának alapját. S akik beszélgettek : Veress Zsuzsa, a református gimnázium magyartanára és Farkas Gergely a Püspöki Hivatal vezetője, lelkipásztor.

A szövegeket mindenki kézhez kapta, így a dalok meghallgatása után is ott voltak a sorok, olvasgatásra, felidézésre. A bevezetőben Farkas Gergely mosolyogva mondta, hogy két téma vetődött fel az alkalomra: a szerelem és a bűnt, s a „könnyebbet,” a másodikat választották. Veress Zsuzsa annyit tett hozzá előljáróban, hogy bár ő nem szokott 30Y-t hallgatni, Rolling Stones-t sem, de Háy János verseit ismeri, és mindig van értelme beszélgetni érdekes szövegek kapcsán.



A Rolling Stones-dal provokatív, zavarbaejtő, de rólunk szól, hangzott el az est során. A gonosz jelen van, olyan köntöst ölt, hogy megnyugtató legyen, mintha nem is lenne okunk félni tőle. Ugyanakkor munkál, de nekünk szabadságunk van abban, hogy nemet mondjunk. Gyötörhetők vagyunk a gonosz által, de nem uralhatók - hangzott el a beszélgetésben. A 30Y-szám kapcsán Veress Zsuzsa egy nagyon személyes történetet mesélt el, ez maradjon azoké, akik ott voltak, viszont fontos mondat volt az, hogy amikor hite megerősödött, akkor nem a korábbi kétségbeesett kérdéseire kapott választ, hanem a kérdései változtak meg. Szóba került az is, hogy a nehéz helyzetben vajon miért nem tudunk segítséget kérni és elfogadni. Ha fontos kérdéseket teszünk fel, ha szembenézünk magunkkal, akkor jó válaszok érkeznek.

Kívánom, hogy a börtben mindenki tegyen fel jó és fontos kérdéseket, s békésen készüljünk Krisztus feltámadásának ünnepére, mondta Farkas Gergely.

Varga Jenő

Krisztussal Európa útjain

Tavaly hosszas gondolkodás után úgy döntöttem, hogy munkahelyet váltok. Egy fuvarozó cég gépkocsivezetője lettem, nem kis ijedséget okozva ezzel családomnak.

Aggódásukat még fél év eltelte után sem sikerült teljesen eloszlatni, hisz a közlekedés mindig lutri, továbbá a meglévő migrációs gondokhoz idén hozzájött a járvány, valamint az sem örömteli számukra, hogy lényegesen kevesebb időt tudunk együtt tölteni.

Az addigi viszonylag kényelmes életemet minden szempontból alaposan át kellett szerveznem. Nemcsak a családommal, hanem a gyülekezeti tagokkal is átalakult a kapcsolat: a Forrás-kör hétfői alkalmaira fél év alatt csupán egyszer tudtam eljutni, a Férfikör találkozóin viszont már nagyobb számban tudtam részt venni. Hatalmas öröm számomra ez utóbbi csoport létszámának gyarapodása! Meggyőződése, hogy nemcsak bővültünk, hanem erősödöttünk is!

S hogyan változott a kapcsolat Istennel? A napot a Biblia olvasásával kezdem, többször és többet imádkozom, mint előtte. Akik közelebről ismernek, azok tudják, hogy szeretek énekelni. („Aki énekel, kétszeresen imádkozik.”) Eleinte csak az általam ismert zsoltárokat és dicséreteteket énekelgettem, mára már egy pendrive-ra gyűjtöttem össze mintegy ötórányi dicsőítést. Ha dolgozom, akkor naponta egyszer végig-éneklek a folyamatosan bővülő „repertoárt”.

Elhatároztam, amennyiben időm engedi, mindig megállok az autópályák melletti templomoknál és kápolnáknál. Egyre több templomi emlékkönyvben szerepelnek már soraim Európa-szerte. Soha nem szabad elfeledkezni arról, aki óvja utamat, hálát adnom neki a családomért és a közösségemért, akik idehaza várnak.

A gyülekezetben egy harmadik csoportnak is tagja vagyok, ez a Média-csoport. Az itteni feladatok számomra három részből tevődnek össze: az istentiszteleteken való videózás, illetve a gyülekezet weboldalának gondozása, valamint egy – egy cikk írása a gyülekezeti újságba. Az előbbi kettő a járvány megjelenése előtt többé – kevésbé problémamentesen működött, hisz a hétvégéket általában itthon töltöm, viszont a hétközi alkalmakon nem tudok ott lenni, így a beszámolókat másnak kell megírnia.



A végére egy apró bizonyosság arról, hogy kiben bízhatunk igazán. Volt egy olyan fuvarom, aminél úgy éreztem, az egész világ ellenem van! Több probléma is felmerült. Aznap, majd délután az Úr végigvitt Svájcban, a Comói-tótól Bázelig. Gyönyörű látvány volt! Gyönyörködtem a szikrázó napfényen át a hófödte csúcsokban, miközben gurultam az Aare völgyében. Ismét megláthattam: „Ő teremtette a földet az ő erejével, ő teremtette a világot az ő bölcsességével, és ő terjesztette ki az egeket az ő értelmével.” /Jer. 10, 12/

Szakács Gergely

Karantén - gyülekezet

A vírus okozta megváltozott helyzet gyülekeztünk életét is erősen átforgatta. A következőkben személyes beszámolókat olvashatnak néhány gyülekezeti tagunktól. Az írások az április végi-május eleji állapotokat tükrözik.

Márkus Mihály lelkészi elnök:

Március 15-én vasárnap délelőtt még 100 fős gyülekezet előtt prédikáltam. Azóta 2 alkalommal került rám a sor, közte a húsvéti istentisztelet. Óriási feszültség volt bennem, milyen lehet a majdnem üres templomban megfogalmazni a megértett üzenetet. Az igehirdetés első néhány percét követően azonban el tudtam felejteni a körülményeket, és képes voltam a korábban megszokott istentiszteleti keretek szerint beszélni. Ami hiányzott nagyon az a gyülekezeti jelenlét – a tekintetek; a reakciók - 1-1 mosoly, fejbólintás, egyetértés, vagy éppen ellenreakció. A csend, amit néha „válni lehet” a templomban, a felmorajlás, egy-egy „poénra” adott mosoly. Ezért folyamatosan ott volt bennem a kérdés: na, vajon most mit gondolnak azok, akik éppen nézik az igehirdetést. Vajon mit látnak az arcomon, hiszen sokkal közelebből néznek. Vajon a gesztikulációim segítik-e a megértést. Vajon a képernyőn keresztül „átmegy-e” a lelkesedésem. Ezeket leszámítva azonban sikerült mind a két alkalommal átadnom, amit megértettem, bár visszajelzés még sokkal kevesebb volt, mint a járvány előtti istentiszteleteken a kézfogáskor.

A gyülekezeti csoportot, amiben szolgálók, és a presbitériumot is igyekszünk az internet segítségével összetartani, és a csoportalkalmakat megtartani, a presbitéri gyűléseket megszervezni. Mindannyiunk számára újszerű ez, ugyanakkor lehetőséget biztosít arra, hogy a körülmények ellenére mégiscsak „találkozzunk”.

Remélem, hogy ezeket az „újfajta” találkozásokat már nem kell sokáig gyakorolnunk, hanem újra fizikai valóságban is együtt lehetünk, s remélem, hogy sokkal jobban értékeljük, megbecsüljük majd, amikor újra együtt lehetünk.

Szakács Gergely lelkipásztor:

A március 15-i hétfőgőn mentőnk volna Holtmarosra, hogy gyülekeztőnk adományát elvigyőnk a Tulipán Gyermekotthonnak. Péntek reggel indultunk volna. Szerdán délután már kezdőnk elbizonytalanodni. Beszélve az ottaniakkal, végől elhalasztottuk az utat. A március 15-i istentiszteleten már csak száz fő lehetett a templomban, a többieket megkértőnk, hogy a gyülekezeti házban nézzék a közvetítést az istentiszteletéről. A megszokott 180-200 főből csak mintegy 120 jött el. Már ez is mutatta, hogy a vírus itt van és hatással van életőnk minden területére. Az imádságról szóló március 16-i előadás volt az utolsó nyilvános gyülekezeti alkalmunk. Bizonytalanság, szorongás félelem és erőteljes tagadás volt bennem. Nem akartam először elfogadni a helyzetet. Kellott két hét, hogy átálljon az agyam és a szívem ehhez az új helyzethez.

A mostani helyzetőnkő úgy tudnám megfogalmazni, hogy online, virtuális győlekezetté váltunk. Szinte mindegyik kiscsoport, bibliakör a virtuális térben találkozik, a telefonok, számítógépek kijelzőjén látjuk egymást. Az istentiszteleteket élőben közvetítjük. Nagyon más a templomban ülé sok ember helyett a kamerának beszélni. Ami nekem segít, hogy odaképezem azokat, akik otthon ülnék és követik a közvetítést, akik a templomban lévő néhány emberrel együtt énekelnek, imádkoznak, figyelnek az Ige üzenetére.

A személyes beszélgetések telefonbeszélgetésekké váltak. Mindenki örömmel veszi, ha beszélőnk, szinte nem tudjuk befejezni, annyi mondandónk van egymásnak. Pár hete a Dunántőli Református Lap húsvéti számát vittem el azoknak, akik megrendelték. Tisztes távolságból beszélgettőnk és volt, aki alig akart elengedni, annyira jólesett a találkozás. Egyre inkább hiányoznak mindannyiunknak a személyes találkozások, kapcsolatok, hiányzik a győlekezet, a templom, a közös ének és ima.

Ami öröm az örömben: sok továbbképzést, konferenciát, lelkigyakorlatot, hétfőgi győlekezeti alkalmat lemondtak vagy mi halasztottunk el. Az elmőlt hetekben szinte az összes, előre le szervezett programot ki kellett húznom a naptáramból. A gyermekeim megjegyezték, örőlnek, hogy most minden hétfőgőn otthon vagyok, több időm van a rájuk és a feleségemre. Ez számomra is fontos mostani élethelyzetőnkben.

Szabó Beatrix óvodalelkész:

Nagyon megrendítő volt számomra, amikor meghallottam, hogy minden egyházi alkalmat szőneteltetni kell. Virágvasárnap, április 5-én tartottam először online istentiszteletet, nagyon furcsa volt végig a kamerába beszélni az üres templomban. Egészen új értelmet nyert a „láthatatlan egyház” fogalma. Hallgatóság nélkül ígét hirdetni, őnellentmondás. De tudtuk, a másik oldalon ott ülnék az otthonokban győlekezeti tagjaink, és hallgatják, részt vesznek az alkalomban. Köszőnjük a visszajelzéseket, ezek most létfontosságúak voltak. Az istentiszteleteket, ilyen stődiószerű körőlmények között is, nem felvételként, hanem valós, jelen idejő istendicséretként éltem meg.

Kőlőnleges élmény volt számomra a nagyheti imaórakon való részvétel, a nagyszombati imaóra tartása is. Ezek is élőben mentek, és mivel nem vagyunk „profil”, voltak bakik, mégis a maguk tökéletlenségében remélem, segítettek a lelki készőlésben azoknak, akik bekapcsolódtak.

A digitális (hit)tanórák tartásának hirtelen bevezetése először egy kisebb pánikot keltett bennem, és gondolom másokban is. De sikerőlt hamar túllendőlni ezen, és alkalmazkodni a megváltozott körőlményekhez. Az a tapasztalatom, hogy az órákon csendes, visszahőződő gyerekek kinyőltak, és jobban ki tudnak bontakozni ebben a rendben. De természetesen a személyes, fizikai jelenlétet semmi sem pótolhatja.

Óvodánk is bezárt március közepén, így a kapcsolattartás a szőlőkkel, munkatársakkal csak e-mailen, telefonon, Messengeren volt lehetséges. Minden héten lelki megerősítést, a gyerekeknek foglalkoztató anyagot küldtem ki e-mailen. Jelenleg takarítási szőnet van az oviban, jó volt őjra találkozni a munkatársakkal! Beindultak személyesen is a dolgozói

bibliórák, aminek nagyon örülök!

Megtanultunk Zoom-mal is megbeszéléseket tartani, a lelkesztársakkal így tartottuk hétközben a kapcsolatot. Sokat tanultunk technikai téren az elmúlt hetekben, hálásak vagyunk a lehetőségekért, de nagyon várjuk, hogy újra személyesen találkozhassunk mindenkiel!

Márkusné Bak Enikő hitoktató:

Úgy gondolom, hogy nem egyszerű a helyzetünk. Személy szerint úgy éreztem, hogy mély vízbe kerültem, és meg kellett tanulnom gyorsan úszni benne.

Előnye között említem a számítógépen való gyors tanulást. Olyan felületeket és eszközöket használok, amiket előtte nem nagyon tettem.

Tudok olyan interaktív feladatokat adni a diákoknak, amelyeket a visszajelzések alapján szívesen végeznek.

Ez a tudás, majd a későbbiekben is felhasználható lesz a hittanórákon.

Hátránya az, hogy nincs személyes kapcsolat, és nehezebb ellenőrizni, hogy megértették-e az anyagot, olykor a kapcsolattartás is nehéz visszajelzés hiányában. Ez utóbbi oka lehet az, hogy nem mindenki rendelkezik használható digitális eszközökkel.

Édesanyaként nem mindig sikerül az időt jól beosztanom.

Végezetül még annyit, hogy az oktatás óriási fejlődésen megy át, és szerintem nem ott fogjuk folytatni a tanítást, ahol az iskolában abbahagytuk.

Péter-Szarka Katalin hitoktató:

Negyedik éve veszek részt a hitoktatásban. Az iskolai hittanóra szépsége és nehézségei önmagában megérne egy írást, de most nem ezzel kapcsolatosan osztom meg gondolataimat. Az eddigieknél nehezebb helyzetbe kerültünk azzal, hogy meg kellett szerveznünk a tantermen kívüli digitális oktatást. Egyik napról a másikra. Ez szinte lehetetlen. Nekem személy szerint 8 évfolyamon összesen 18 órám van. Az átállásban nagy segítséget kaptunk a Református Pedagógiai Intézet munkatársaitól, amiért nagyon hálás vagyok. Három iskolában tanítok, s azt életem meg, hogy szinte mindenhol azokkal a ki nem mondott szavakkal fogadtak, hogy találjam ki magam, találjam fel magam. És feltaláltam. Felvérteztem magam új ismeretekkel, melyek a digitális világban való eligazodásban segítettek munkámat.

Telt-múlt az idő, s az az érzésem támadt, mintha ennek ellenére az óráim eltűntek volna az éterben. Osztályfőnökökön keresztül tudtunk üzeni a Kréta-rendszerben, melynek nem minden esetben lett eredménye. Ezért stratégiát váltva egyenként próbáltam felvenni a kapcsolatot szülővel, diákkal. Valakit az interneten keresztül, valakit telefonon értem utol. A szülők valamennyien együttműködőek voltak. Aki az internet világában otthonosan mozog, rögtön reagált a megkeresésemre, valaki pedig az én segítségemmel jutott el a megosztott tananyagig. A mai nappal bezáróan a 120 diákból 6-7 kivétellel mindenki végigveszi a hittanóra témáit. Lévén, hogy számonkérést nem terveztem, az elkészített házi feladatok fotóit küldik el a diákok vagy a kisebbeknél a

szülők. Ezek az e-mailek arra is lehetőséget adnak, hogy a szülők a saját, digitális hittanórával kapcsolatos élményeiket is megosszák, s kifejezzék tetszésüket. Olykor-olykor még a Szentlélek munkáját is felfedezni vélem ezekben a visszajelzésekben. A tantermen belüli iskolai hitoktatás során a diákokkal találkozom, de a szülőket, a családot nem érem el. Most, ebben a helyzetben öröm számomra, hogy a szülőkkel is kapcsolatba kerülhettem. Számos esetben megéltém azt is, hogy egy-egy e-mail váltás, telefonhívás már-már lelkipásztori jellegű lett. Sőt, a 7. és 8. osztályos diákok válaszaik között már igazi „gyöngyszemeket” is olvashatok. A vírus megjelenése mindenképp egy olyan kiszolgáltatott helyzetet teremtett, amelyben Jézus Krisztus 21. századi tanítványaiként az élet alfájára és ómegájára mutathatunk.

Szakács Veronika hitoktató, a Noszlopi Német Nemzetiségi Nyelvoktató Általános Iskola tanára:

Mikor kiderült egy péntek este, hogy hétfőn már nem lesznek gyerekek az iskolában, s nekünk egy új rendszer szerint kell tanítani, lefagytam egy pillanatra. Azt sem mondanám, hogy megijedtem, csak ültem, s nehezen akart az agyamig eljutni, hogy ez tényleg megtörténik. Hétfőn tényleg valósággá válik, hogy az iskola gyerekek nélkül, üresen fog állni.

Aztán szépen lassan beállt minden a maga rendjébe. Számomra fantasztikus volt az első nap átélni azt, hogy az osztályomba járó gyerekek szülei mennyire együttműködők, mennyire figyelik azt, amit mondunk, s azonnal reagálnak, ha kérünk valamit. A gyerekek is hamar átálltak az új helyzetre, mertek kérdezni, ha segítség kellett, s igyekeztek, s igyekeznek a lehető legjobban teljesíteni. Büszke vagyok az osztályomra.

A hittanoktatás során meghatározó volt, ahogy egy-egy hittanos gyermek elküldte a fényképet, ahogy tanul vagy, ahogy megosztja velem az imáját. Örültem, hogy a visszaküldött feladatokban láthattam valamit a kezük munkájából. Így egy kicsit olyan, mintha ott lettek volna mellettem, annak ellenére, hogy nem találkozhatunk. Szintén kedves, ahogy a szülők írnak, s igyekeznek tartani a kapcsolatot.

Pozitívum, hogy olyan eszközök használata előtt nyílt meg a lehetőség, amelyeket korábban halogattam, nem foglalkoztam velük. Sok újat tanultam e téren.

Nehézség a kommunikáció szűkös lehetősége. Nehéz, hogy egy-egy magyarázatot leírok, elmondok, de nincs ott egyből a reakció, nincs a szokásos viccelődés vagy épp bosszankodás. Nyilván a családok lehetősége is változó, mert van ahol semmi gondot nem jelent egy ppt gépen való lejátszása, de van, ahol az egész családra jut egy telefon. Vagy még az sem. Azt is meg kellett tanulni, hogy ezek figyelembe vételével adjam ki a gyerekeknek a házi feladatot.

A tananyagot tőlünk telhetően megtanítjuk, a szülők hathatós segítségével, de összességében a gyerekek minden napos jelenléte hiányzik a legjobban. Az unatkozó arcuk, az örömük, az egymásnak tett megjegyzéseink, a viccelődések, az, ahogy kinyitják az ajtót, mikor látják, hogy jövünk, a zsvaj, amit sokszor már nehéz volt elviselni, az, ahogy mondják, hogy „Ne már Vera néni, korán reggel van”, a nevetésük, de talán legjobban a beszélgetések.

Hiányoztok gyerekek!

Döbrönte Dóra érettségiző, az IFI csoport tagja:

Én kifejezetten jól élem meg ezt az egész helyzetet. Az osztályom hiányzik kissé. Az online oktatás kicsit fura. Így, hogy itthon vagyok, sokkal többet tanulok, és úgy érzem, egész jól megy. A matekkal van némi problémám, de ebben a testvéreim tudnak segíteni. De általában bármit kérdezek tőlük, szívesen segítenek. Az érettségire való felkészülés kicsit nehéz a személyes kontaktusok nélkül, de megoldható, és ez szerintem rajtunk múlik leginkább. Remélem, a helyzetre való tekintettel nem lesz túl nehéz az érettségi. Személy szerint én nem izgulok annyira, inkább majd ott.

Tóth Máté érettségiző, az IFI csoport tagja:

Az online oktatáshoz mindenkinek hozzá kellett szoknia, minden tisztelem a tanároknak is, hogy hamar alkalmazkodtak a helyzethez ők is. Pár nap után már minden tanárunkat el lehetett érni bármikor többféle csatornán keresztül is. Részt vettem egy Discord-szerver létrehozásában is több évfolyamtársammal, mellyel könnyebbé tettük a tanórák megtartását. Az iskola felépítéséhez hasonlóan találhatóak meg az termék, melyekben csoportos hanghívás, képernyőmegosztás, és videohívás is lehetséges már. Előnyként életem meg, hogy én magam oszthattam be az időmet az elmúlt hónapokban, és arra helyeztem hangsúlyt, ami az érettségi szempontjából előnyös élvezet a tantárgyak közül.

Böröczky Anna érettségiző, az IFI csoport tagja:

Amikor megtudtam, hogy bezárnak az iskolák, és online munkarendre váltunk, picit megijedtem, hiszen van olyan tanárunk, aki a projektort sem tudja bekapcsolni. Ám kellemes meglepetésként ért, hogy a tanárok és a diákok is egyaránt gyorsan alkalmazkodtak az új helyzethez. Az online oktatás kezdete előtt arra gondoltam, hogy így több időm lesz az érettségi tételeim kidolgozására és a vizsgákra való készülésre. Hát nem így történt. A rengeteg beadandó leadása után semmi kedvem nem volt az elmúlt évek érettségi feladatsoarait bogarászni. Szerencsére a tanáraink hamar rájöttek, hogy nyakunkon az érettségi, ezért taktikát váltottak: már csak az érettségihez szükséges órákra kellett "bejárni" (vagyis csatlakozni a videókonferenciákhoz), a beadandók száma pedig csökkent. Végül eldöntötték, hogy nem lesznek szóbeli vizsgák, így volt időm gyakorolni az írásbelikre. A döntéshozók lassan döntöttek, ami növelte a feszültséget és a bizonytalanságot, szóval nagyon várom már, hogy egyszer s mindenkorra túl legyek az érettségin.

Bogdán Rebeka konfirmandus, 8.o.:

Engem nagyon rosszul érintett ez a karantén, mivel nagyon szeretek emberek között lenni. Így, hogy nincs iskola, kicsit úgy érzem, hogy hátráltatva vagyok. Ez a konfirmációra is igaz, hiszen régóta készülünk rá, és mindenkinek sok munkája van benne. Azzal, hogy későbbre tették, egy picit furán érzem magam, de próbálok a pozitív oldalát nézni.

Márkus Luca konfirmandus, 8.o.:

Az, hogy hogyan is élem meg a karantént az egy nagyon jó kérdés. Nagyon hiányoznak a barátaim, és nagyon rossz, hogy ezt az utolsó pár hónapot nem tölthetem velük, mert nyolcadik után, még ha ugyanabba az iskolába is fogunk járni, nem leszünk egy osztályközösség, mert én más osztályba fogok járni kilencediktől. És ha már azt nézzük, hogy új osztályba kerülök, ha nyáron nem lesz megtartva a hagyományos szecska tábor, akkor kicsit idegenebbnek fogom érezni magam az új osztályban, mintha lenne tábor. Ha már a táboroknál tartunk, a legnagyobb szívfájdalmam, hogy elmarad a gyülekezeti tábor. Mindig nagyon jó a közösség, nagyon jók a programok, és többet tudhatunk meg Istenről, és nagyon sajnálom, hogy elmarad. A karantén miatt a tanulást, a hobbijaimat is otthonról kell végezni, ami úgy érzem, hogy fárasztóbb, mintha iskolába vagy zeneiskolába járnék. De én örülök, hogy a karantén miatt nem kellett abbahagyni az iskolát meg a zeneiskolát, mert én nagyon nem szerettem volna megismételni ezt az évet. Még ha ez a helyzet is van, én úgy gondolom, hogy ennél lehetne sokkal rosszabb is. Nincs kijárási tilalom, az istentiszteleteket élőben közvetítik, és még ha el is lesz halasztva a konfirmáció, legalább meg lesz tartva, még ha csak ősszel is. Én személy szerint úgy érzem, hogy az emberek próbálják pozitívan felfogni a dolgokat, és minél több dologra próbálnak megoldást találni. Ezt a helyzetet úgy is fel lehet fogni, hogy Isten minket ezzel büntetni akar, de ez szerintem nem így van. Sokkal tisztább lett a levegő, visszatértek a madarak, nap mint nap lehet hallani a madarak gyönyörű énekét. Szerintem Isten így próbálta megvédeni a természetet, és összefogóbbá tenni a családokat, még ha ez áldozatokkal is járt. Ez az én személyes véleményem, én így élem meg mindennapjaimat a karantén idején.

Tunnerné Buzás Éva óvodavezető:

A járvány híre Március 15.-i nemzeti ünnepünk szervezése, várjáték közben ért bennünket. A nemzeti lelkesültségben nem éreztük át a helyzet súlyát, hisz közben már a Víz világnapi Zöld hét eseményeire készültünk. Érkeztek a szülői nyilatkozatok, pillanatok alatt csökkent gyermeklétszámunk 9 főre. Bátor szívvel, akkor még erősen álltunk, értetlenül. Bánkódtunk a tapolcafői tanösvény, a vízműi kirándulás elmaradása miatt. Őszintén sajnáljuk a tartalmasra tervezett, precízen előkészített összes tavaszi eseményt, lehetőséget, melyekbe sok energiát fektettünk. Idő kellett, mire a félelmetesen csendes épületben rádöbbszünk, sosem lesz már olyan az életünk, mint eddig! Lassacskán beköltözött a szívekbe a bizonytalanság, a félelem. Majdnem mindenki saját családja felé fordulhatott, aggódva idős szülőkért, beteges családtagokért, távolban élő gyermekekért, aztán munkahelyek fennmaradásáért. Hála az erős Istennek, fenntartónk jóvoltából nyugodt háttérrel mondhatunk magunkénak. A vezetőség közben elkészült az eljárásrendek kidolgozásával, sietve előkészítettük az előre hozott óvodai beiratkozásokat. Bátran döntöttünk úgy, hogy a szülőkkel nagyon fontos a személyes találkozás, hiszen többen iratkoztak a felvehető számánál.

A családok új helyzetére sokat gondoltunk, iskolás testvér tanulmányai, otthonról végzett munka, az étkezések és minden más változás megszervezése

okán, bizony a teher rengeteget nőtt a vállukon. Húsvét alkalmából nagy szeretettel küldtük gyermekeink számára az édesség-ajándékot. Hetente küldjük a családoknak az aktuális témák feldolgozásait, melyből a szülő sokféle, változatos lehetőséget valósíthat meg gyermeke fejlődése érdekében.

Befejeződött óvodánkban a karbantartási és takarítási szünet, hogy a nyáron teljes nyitva tartással segíthessük a családokat. Kis létszámú csoportokban fogadjuk azokat a gyermekeket, akiknek szülei már nem tudják



megoldani felügyeletüket. Támaszt, lelki gondoskodást jelentenek számunkra az óvodalelkészünk által tartott heti biblia-órák.

Bizakodunk abban, hogy lesz alkalmunk a Víz napi Barkács-pályázat és a papírgyűjtés díjazottjainak megajándékozására, valamint az iskolába menőktől elbúcsúzhatunk egy ünnepi alkalommal.

Áldás, békesség!

ifj. Márkus Mihály

Templomfelújítás - beszámoló

2019-ben az Egyházközség számára a legnagyobb feladatot a templom külső felújítása jelentette. 2018-ban kötött szerződést gyülekezetünk a Dunántúli Református Egyházkerülettel, s így az államtól kapott beruházási támogatásból 49 millió forintot. Már a munkák tervezésekor látszott, hogy ez a forrás nem elegendő arra a felújítási csomagra, amit egyben érdemes megcsinálni. Ekkorra már több elemet kivettünk a felújításból – pl. az ablakok cseréjét.

A következő munkákat végeztük el: Lecseréltük a tetőhéjazatot az alatta levő bitumenes lemezzel együtt. A deszkázatot, faszerkezetet a szükséges helyeken kijavítottuk. A veszélyes, rákkeltő azbesztes palát megsemmisítőbe szállítottuk.

Kicseréltük az épület teljes bádогоzását a falszegélyeken, az ereszeknél, a kibújó ablakokat, valamint a tetőn levő díszes bádогоzású ablakokat – ahogyan menet közben szükségessé vált – kicseréltük. Az ereszfolyókat a teljes tetőzeten cseréltük, és az egyéb falfarkányokra is új bádoglemezek kerültek fel.

A tornyokon kijavítottuk a csillagok lött sérüléseit, a palasérüléseket, valamint kicseréltük a teljesen szétmálló felső zsalus ablakokat, a vörösréz bádогоzatot a szükséges helyeken javítottuk, a nem vörösréz bádогоrészeket pedig lecseréltük.

Mivel az ereszjavítás miatt el kellett készíteni egy állványzatot, ezért ésszerű döntés volt a teljes homlokzatot is felújítani. Kijavítottuk a hibás falfelületeket, új vakolatréteg került rá, javítottuk a homlokzatszízeket, volt, ahol épületszobrász segítségét kellett kérni. Ezt követően a teljes falfelületet egységesre színeztük. A húzott vakolatfelület nagyon halvány szürkésfehér lett, míg a farkányok halványsárga színezést kaptak.

A pályázati munkákon felül megrendeltük a bejárat (portikus) felújítását is, remélve, hogy az eddigi

beázás megszűnik ezáltal.

A felújítás eddig megvalósult része 74 millió forintba került (73,97 millió Ft)

A kivitelezési munkákra 57,4 millió forintot, a megrendelt többletmunkákra 4,7 millió forintot, a portikus első felének elkészítésére 2 millió forintot a pala megsemmisítésére 9,7 millió forintot, egyéb munkákra 0,17 millió forintot fordítottunk.

Erre a 74 millió forintos összegre a fedezet a következő támogatásokból és adományokból állt rendelkezésünkre: 49 millió forint állami támogatást kaptunk, amelyet a Dunántúli Református Egyházkerület ítélt meg a gyülekezetnek. 2018-19-ben 4 millió forint önkormányzati támogatáshoz jutottunk. A Pápai Református Egyházmegye 1 millió forinttal támogatta az építkezést. A gyülekezet tagjaitól 2018-ban 1,95 millió forint, 2019-ben pedig 8,21 millió forint összesen 10,16 millió forint adomány érkezett a felújítás céljaira. A gyülekezet saját megtakarításaiból 6,71 millió forintot fordított a munkálatokra, az Egyházkerület pedig 3 millió forint visszatérítendő támogatással segítette a munkálatok befejezését.

A pályázat részeként tervezett felújítás december végéig elkészült, az elszámolást elkészítettük és beküldtük. 2020-ra még maradt némi feladat, amelynek a költségei a következők: Portikus befejezése 2 millió forint, - egyéb felújítási munkák, pl. mozgássérült emelő felújítása 3 millió forint, az Egyházkerületnek visszafizetendő pénz 3 millió forint. Összesen 8 millió forint. Ennek fedezetére rendelkezésre áll nagyságrendben 5 millió forint. A fennmaradó 3 millió forint akkor lesz meg, ha a gyülekezeti tagjaink ebben az esztendőben is lelkesen adakoznak a templom külső felújításának befejezésére.

Ezúton köszönjük meg az Egyházközség minden tagjának a 2018-19-ben a gyülekezet részére eljuttatott templomfelújításra szánt adományt.

Horváth Andrea

ÉNTE

Az ÉNTE az Istenhez való viszonyunkat fejezi ki, mely úgy fonódik össze, ha imára kulcsoljuk kezünket.

A bőjti hitmélyítő alkalmakra ezúttal Farkas Gergely lelkészt, a Püspöki Hivatal vezetőjét kérte fel Márkus Mihály, a Pápai Református Egyházközség vezető lelkésze. A vasárnapi istentiszteleten s azon túl még három alkalmon volt szó Istennel való kapcsolatunkról.

ÉNTE - ezt a címet adta a sorozatnak Farkas Gergely. Ennek teológiai háttérét Martin Buber Én és Te című műve adta. A zsidó filozófus ebben az emberi viszonyulásokról ír, ezeket én–az és én–te viszonyulásoknak nevezi. Az én–az viszonyulásban az ember tárgyként tekint a dolgokra, akár társaira is, míg az én-te viszony a nyitottságról, az elfogadásról, a párbeszédről és a kölcsönösségről szól, az ember a másik lényére csodálkozik rá, az a viszony, amelyben az egyik kérdez, és a másik mindig megfelel. Az abszolút viszony az, amikor az ember Istent szólítja így.

Az ÉNTE az Isten jelenlétében, színe előtt való létet jelenti, amely az imádságban kezdődik.

A bibliai háttérét Sámson története adta a Bírak Könyvéből. Ez gyermekkorától fontos Farkas Gergely számára, s még ma is szívéig hatolnak a mondatai. A nagy erejű zsidó hős, aki az angyal híradása szerint Istennek szentelt ember lesz, s aki aztán hatalmas erejű férfivá serdült. "... teherbe fogsz esni, és fiút szülsz. Ne érje annak a fejét borotva, mert Istennek szentelt lesz az a gyermek már anyja méhében. Ő kezdi majd megszabadítani Izráelt a filiszteusok hatalmából" mondta az Úr angyala Sámson anyjának. Pályája meg volt írva, nem ő választotta. Vajon nem vagyunk-e mi is így ezzel néha, hogy kipróbálnánk valami mást?

"A gyermek felnövekedett, és megáldotta őt az Úr. És az Úr lelke nyugtalanítani kezdte őt..." - Ez számomra azt jelenti, hogy a keresztyénység és az Istenbe vetett hit nem statikus, nem lezárt, hanem az állandó keresés, megismerés vezet minket. Az Isten titokzatos, és sokkal több annál, mint amennyit mi ismerünk belőle, ezért fontos, hogy legyen bennünk egy jó értelemben vett nyugtalanság, amellyel Istenre figyelünk, az Ő jelenlétében vagyunk, és onnan látunk rá saját magunkra, saját életünkre - mondta Farkas Gergely.

Sámson beleszeretett egy filiszteus lányba, aztán annak rokonaira megharagudott, és engesztelhetetlen ellensége lett ennek a zsidókat sanyargató és elnyomó népnek. Nagy erejével sokakat megölt közülük. "Sámson azt mondta nekik: Ha ti így tettetek, én meg bosszút állok rajtatok, és csak azután nyugszom meg! És hatalmas csapásokkal agyba-főbe verte őket." - Elhagyta azt az utat, amit Isten kijelölt számára, s csak az egó, csak az én számított, az pedig pusztít. Mindeközben hatalmas győzelmeket aratott, mintha az ereje az övé lenne.

" megszeretett egy asszonyt a Szórék völgyében, akinek Delila volt a neve." A filiszteusok rábírták a közülük való Delilát, hogy csalja ki a hősből, mi a titka roppant erejének. " Feltárta előtte egészen szívét, és ezt mondta neki: „Borotva nem érte soha a fejemet, mert Istennek vagyok szentelve születésemtől fogva. Ha megnyírnak, odalesz az erőm, elgyengülök, és olyan leszek, mint bármely más ember." - Delila Sámson élete titkát akarja, s amikor a férfi ezt elmondja, azért teszi, mert a nő folyamatosan gyötri. Mekkora szeretetkoldusság, ha azért tárom fel a szívemet, mert már unok valamit. Ugyanakkor felveti azt a kérdést is, hogy kiben bízhatunk. Sámson nem tudja, hogy nincs vele az Úr, hiába szeretné megrázni magát és mindenki fölé kerekedni. Ebből a mélységből kitörni számomra csak úgy volt lehetséges, hogy ha átlépek egy másik történetbe, Krisztus szenvedésére a keresztfán. Ő tudta, hogy elhagyja az Isten, de azt is tudta, hogy értünk hagyja el. Ő az Úr kezébe helyezte lelkét, még akkor is, ha elhagyta. Ha az ember nehezebb úton jár, akkor is csak Isten marad, akiben bízhat - mondta a lelkipásztor.

Sámson esetében tulajdonképp nem Isten hagyta el Sámson, hanem ő hagyta el Istent. A fogságban újra nőtt a haja, s amikor egy ünnepen rabtartói Dágon templomába vitték, hogy szórakoztassa őket nyomorúságának látványával, ő fohászzkodott. " Ó, Uram, Uram! Emlékezz meg rólam, és erősíts meg engem még most az egyszer, én Istenem, hogy bosszút állhassak a filiszteusokon a két szememért!" Visszatért ereje által ellenségeire és önmagára döntötte az épületet. "Majd ezt mondta Sámson: Hadd haljak meg én is a filiszteusokkal együtt! Azzal megfeszítette erejét, úgyhogy a ház rádőlt a városfejedelmekre és az egész népre, amely benn volt. Így többet őlt meg halálával, mint ahányat megölt életében." - Kitérja a kezeit és odaadja életét sokakért, úgy, ahogy Jézus tette. A különbség annyi, hogy Sámson végül Isten előtt tárja fel szívét, Jézusban pedig Isten tárta fel a szívét előttünk. Isten megbocsátotta Sámson bűneit is, és lehetőséget adott neki az újramegzúzásra, ahhoz, hogy valóban a kiválasztottjaként cselekedjen.

Az ÉNTE az Istenhez való viszonyunkat fejezi ki, mely úgy fonódik össze, ha imára kulcsoljuk kezünket.

íjf. Márkus Mihály

A közösség szeretete magával hozza az anyagi áldozatvállalást

Agyülekezet Presbitériuma nevében nagy szeretettel köszönjük meg a gyülekezet 2019. évi támogatását, és az idei esztendőben eddig eljuttatott támogatásokat. Tesszük ezt azért, mert a 2019. év anyagilag óriási kihívást jelentett gyülekezetünknek a templomfelújítás anyagi terhei miatt, de köszönjük, hogy oly sokan hoztak rendkívüli anyagi áldozatot.

Hálások vagyunk a 2019-ben eljuttatott egyházfenntartói járulékokért. Újra szeretnénk kiemelni, hogy egyházunkban minden helyi gyülekezet önfenntartó. Nem kap rendszeres juttatást sem az egyházmegyétől, vagy egyházkerulettől, vagy az államtól. Közösségünk befizetéseiből tartjuk fent a gyülekezeti házat és a templomot, a lelkeszi állásokat, a munkatársakat. Külső forrást egy-egy projekt támogatására tudunk megpályázni.

Egyházközségünk 2020. évi első presbitéri gyűlésén a presbiterek hálaadással köszönték meg a gyülekezet adományait, és fejezték ki reményüket arra nézve, hogy 2020-ben a közösség iránti szeretet erősödésével növekedik az anyagi áldozatvállalás. Akkor még nem sejtettük, hogy 2020. tavaszán olyan új kihívásokkal kell szembe nézni – templomi istentiszteletek felfüggesztése, lelkeszi hivatal bezárása a járványveszély miatt, amik kihívást jelentenek a gyülekezet számára anyagi értelemben is. Ugyanakkor Isten ebben is megpróbálta hitünket. Az utolsó hónapban volt, hogy 1 hét alatt több perselyadományt juttattak el a hivatalba, mint amennyit vasárnap a perselybe tettek.

Lássuk egymás mellett a gyülekezet 2019. évi bevételeinek és kiadásainak fő tételeit.

Bevételek:

I. Egyházfenntartói járulék 8.419.800 Ft

II. Perselyadományok 5.908.190 Ft

III. Adományok 15.787.783 Ft

IV. Egyéb bevétele 10.914.617 Ft

V. Átvett pénzeszközök: 8.955.000 Ft (Óvodai normatíva nélkül)

Teljes bevétel: 49.985.390 Ft

KIADÁSOK

XI. Személyi kiadások: 13.506.198 Ft

XII Gyülekezeti élet kiadásai: 8.173.417 Ft

XIII. Igazgatási kiadások: 2.024.196 Ft

Egyházi ingatlanok és bérlemények fenntartása 4.528.282 Ft

XV. Egyházi ingatlanok felújítási költségei: 72.229.3124 Ft

XVI. Közalapi hozzájárulás: 298.880 Ft

XVII. Egyéb kiadások: 3.401.277 Ft

Teljes kiadás: 104.161.574 Ft

Előző évi maradványból 2019-re átvéve (felújítási támogatás): 54.176.184 Ft

Ha a kiadásokból levonjuk a templomfelújításra fordított összeget, akkor látható, hogy a gyülekezeti életre – lelkeszek, munkatársak fizetése (6 fő illetménye) lelkeszlakások rezsiköltsége, a templom és a gyülekezeti ház rezsiköltsége, az istentiszteleti alkalmak költségei (pl. fénymásolás) a rendezvények költségei, a táborok költségei, vagy pl. az esküvői és keresztelői ajándékkönyvek költségei összesen 32 millió forintot tesznek ki. Ez az az összeg, amit a gyülekezeti befizetésekből, és lehetséges pályázatokból kell finanszírozni.

Köszönjük, hogy 2019-ben áldozatos szeretetükkel lehetővé tették, hogy mindezeket megvalósítsuk.

Gyülekezetünk Presbitériuma 2020-ban megtartott első presbitéri gyűlésén kifejezte Isten iránti háláját, a gyülekezet 2019. évben mutatott adakozókedve iránt.

A 2020. év tervezésekor 2020. január 17-én megtartott presbitéri gyűlésen határozatot hozott a 2020. évi egyházfenntartással kapcsolatban. Kiemelten bíztatja a Magyarországi Református Egyház törvényének komolyan vételét, amely szerint „az Egyháztag hitből fakadó kötelessége, hogy egyházfenntartói járulékot fizessen, amelynek mértékét a gyülekezet presbitériuma határozza meg, - azonban nem lehet kevesebb, mint az egyháztag jövedelmének, nyugdíjának legalább 1 %-a” (2002. évi 1. törvény 9§ 2. bekezdés) (Ez a minimálbér esetén havi 1610 Ft egy évben 19320 Ft a garantált bérminimum esetén havi 2100 Ft, éves összegre vetítve 25.000 Ft)

A Presbitériumunk úgy határozott, hogy minimálisan azt szeretné, ha a dolgozó, felnőtt gyülekezeti tagjaink legalább havi 1083 Ft-ot, évi 13.000 Ft-ot, nyugdíjas gyülekezeti tagjaink pedig legalább havi 583 Ft-ot, azaz egy évre vetítve 7.000 Ft-ot fizetnének be a gyülekezeti pénztárába. A Presbitériumnak az egyházfenntartói járulékkal kapcsolatos határozata így szól:

„4/2020. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma a Pápai Református Egyházközség tagjainak továbbra is figyelmébe ajánlja a Magyarországi Református Egyház törvénye szerinti felajánlandó fenntartói járulék nagyságát, az éves jövedelem egy százalékát, mindazonáltal kéri, hogy a 2020. évben a nyugdíjasok legalább évi 7.000 Ft-ot, keresők pedig legalább évi 13.000 Ft-ot fizessenek. A Presbitérium önmagára nézve az évi 22.000 Ft fenntartói járulék minimumösszeget határozza meg.”

Örömmel vesszük, ha ezt nem „kényszerből”, hanem örömmel, hálááldozatunkként tudnánk befizetni.

Köszönjük, hogy Önök is fontosnak tartják gyülekezetünk fennmaradását, és ehhez anyagi

áldozatokat is hoznak. Az Egyházfenntartás fizetésének lehetséges formái:

a, **Rendszeres (akár havi) átutalással** támogatják az egyházközséget. Bankszámlaszám: 12085004-00102657-00100002 Bankszámla tulajdonos: Pápai Református Egyházközség. Kérjük a közleményben felírni a befizető nevét, címét, és azt hogy EFJ.

Ebben az esetben a néhány száz, esetleg ezer forint nem jelent megterhelést a családi kasszának. átutalással lehet akár több személynek is befizetni az egyházfenntartását, de ezt is kérjük jelezni az átutalásban.

b, **Személyes befizetés** a gyülekezet pénztárába. A Lelkeszi Hivatal nyitvatartása idején, vagy akár vasárnap az istentisztelet előtt, vagy után lehetőség nyílik arra, hogy befizessék a gyülekezet pénztárába adományait. Örülünk annak, ha legalább ekkor személyesen is találkozhatunk a család képviselőivel. (Ekkor sem muszáj egy összegben befizetni a járulékot, lehet félévenként, negyedévenként, vagy akár havonta is.)

c, **Gyülekezetünk képviselője** személyesen **hozza el az adományt**. Amennyiben betegség, vagy más okból nem tudják sem utalni, sem behozni a járulékot, akkor elmegyünk érte a családhoz. Kérjük, **jelezzék ezen igényüket** a lelkeszi hivatalban.

Kényszer? Ajánlás? Elvárás? Számomra sokkal inkább iránymutatás! Annak az Istennek az ügyét támogathatjuk, aki MINDENÉT odaadta Krisztusban. A gyülekezet életét támogatjuk. A közösségi életben való részvétel, a közösség szeretete még inkább arra inspirálhat bennünket, hogy támogassuk a gyülekezetet, hiszen ha a gyülekezet biztos lábakon áll anyagi értelemben is, még több szolgálattal tud a gyülekezeti tagok felé fordulni, ami a közösség javát, így minden gyülekezeti tag lelki épülését, így az Ön hitbeli gyarapodását is szolgálja.

A templomépítésről szóló beszámolóban olvashatták, hogy ebben az esztendőben még kb. 3 millió forintra volna szükség a templomfelújítás lezárására. Kérjük, ha anyagi lehetőségeik megengedik, támogassák ezt a célt adományaikkal.

Újfént hadd köszönjük meg a gyülekezeti tagjaink anyagi áldozathozatalát, amelyet gyülekezetünk fenntartása érdekében hoznak.

Anyakönyvi hírek 2019. november 01 - 2020. április 30.**A keresztség sákramentumában részesültek:**

Szabó Tamás és Dr. Szép Ágnes lánya, Boróka; Kiss Balázs és Kiss Nóra Virág lánya, Natália; Szabó Csaba és Lampért Zsuzsanna fiai, Csaba és Márton; Szabó Csongor és Kovács Erzsébet fia, Nimród; Takó Gábor és Borsó Boglárka fia, Zalán; Császár István és Kovács Erzsébet lánya, Lili; Bauer Tibor és Kollár Barbara lánya, Zsóka; Németh Csaba és Papp Tímea fia, Edvin; Varga Gergely és Szatóri Beáta lánya, Bíborka; Németh Zsolt és Szalóki Éva lánya, Hanna és fia, Máté; Szántó József és Szabó Anita fia, Zalán; Tóth András és Olti Xénia fia, Albert Ármin.

*„Engedjétek
hozzám jönni a gyerme-
keket és ne tiltsátok el Őket
Tőlem...”*

Isten áldását kérjük a megkereszteltékre, hogy növekedjenek lélekben, Isten és emberek előtt!

Házasságot kötöttek:

Kasza Attila és Drahos Andrea, Mészáros Zoltán és Yakimova Olha Oleksandrivna.

Isten áldását kérjük a fiatal párok életére, és szeretettel hívjuk őket alkalmainkra!

Eltemettük:

Kovács Béláné sz. Németh Etelka (91), Varga Lászlóné sz. Bujáky Piroska (89), Varga Endre (71), Révay Béla Zoltán (65), Erdélyi Magdolna (77), Tarczi Vendel Mihály (61), Nagy Imréné sz. Óvári Irén Sarolta (86), Szabó István (71), Bükki Sándor (68), Szalai Károly (49), Magyar Ferenc Sándor (70), Kocsis Gyula (86), Szakács Lajosné sz. Kiss Margit (86), Szigethy Ernőné sz. Varga Lenke (85), Gáspár Károlyné sz. Kerekes Jolán (86), Keszei Istvánné sz. Varga Ibolya (77), Barabás Árpád (91), Koch Róbert Lajos (74), Bakos Tiborné sz. Illés Mária (72), Hutkai Gyula (92).

Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra, tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban, ha meghal is, örökké él!

*Jézus mondja:
Én vagyok a
Feltámadás
és az Élet!*

Szakács Gergely

Gyülekezetünk életét érintő változások

Most szinte minden a koronavírusról szól. Átszövi a hétköznapiakat, ünnepnapokat, beszélgetéseket, minden emberi kapcsolatot. Gyülekezetünk életét is erőteljesen átrendezte.

Figyelembe vettük egyházunk Zsinatának ajánlását, mely szerint május 11-től megnyithatjuk templomainkat. Ennek megfelelően május 24-én megnyitjuk templomunkat. Kérjük Önöket, hogy a megfelelő szabályok betartásával vegyenek részt az istentiszteleteken: másfél méter távolság azoktól, akik nem családtagjaink, kötelező maszkviselés, kézfertőtlenítés a templomba lépéskor és kimenetelkor (ehhez eszközöket biztosítunk).

Terveink szerint a május 31-i, pünkösdi istentiszteletet szabadtéren, a Református Gimnázium udvarán tartjuk. Rossz idő esetén az istentisztelet a templomban lesz. Gyülekezeti tagjaink egyéni döntésére bízunk, hogy személyesen részt vesznek alkalmainkon vagy otthonaikból követik az élő közvetítést gyülekezetünk youtube csatornáján: [youtube.com/Papareformatus](https://www.youtube.com/Papareformatus). Örülünk, ha találkozhatunk a templomban, de megértjük, ha valaki távol marad. A nyitott istentiszteleteket egészen addig megtartjuk, amíg a jelenleg érvényben lévő rendelkezések ezt megengedik.

Gyülekezetünk facebook oldalán ([facebook.com/papareformatus](https://www.facebook.com/papareformatus)) naponta megosztjuk bibliaolvasási tervünket, különféle bátorító üzeneteket és hasznos információkat.

Csoportjaink, melyek hetente találkoztak, néhány kivételtől eltekintve, online tartják a kapcsolatot. Sokat jelent a jelenlegi helyzetben, hogy rendszeresen összegyűlünk a számítógépek, telefonok előtt, és Isten Igéjéről beszélgetünk, bátorítjuk egymást, hordozzuk egymás terheit.

Gyülekezetünk presbitériumának nehéz döntéseket kellett meghoznia. Családos táborunkat, melyen az elmúlt években 150-200 fő vett részt rendszeresen, elhalasztottuk jövő nyárra. Úgy látjuk, jelen helyzetben irreális egy tábor, ahol több százan lennének együtt egy héten keresztül. Azt is látjuk, hogy egyes családokra most nagy anyagi teher hárul, nem lenne módjuk a részvételi díjat kifizetni. Sokaknak az elmúlt hetekben adták ki a nyári szabadságot, ezért nem tudnának eljönni a táborba. Fájdó szívvel hoztuk meg ezt a nehéz döntést.

A konfirmáció kérdésénél is figyelembe vettük egyházunk ajánlását, és az ősre halasztottuk a pünkösdi konfirmációt. Bízunk benne, hogy lesz lehetőségünk méltó módon megünnepelni konfirmandus fiataljaink fogadalomtételét.

Reménységünk, hogy az augusztus végére tervezett napközis hittantáborunkat meg tudjuk tartani. Erről a hittanos gyermekeket és családjukat értesíteni fogjuk.

Tervezzük, hogy az ősszel egy gyülekezeti hálaadó napot szervezhetünk, ahol minél többen részt tudunk venni. Ennek részleteit gyülekezeti újságunk szeptemberi számában közöljük.

A vészhelyzet kihirdetésével párhuzamosan indult el városunkban egy fontos együttműködés az Élelmiszerbank nevű szervezet, a helyi Tesco áruház, a Szent Anna Plébánia, a Pápai Sarokkő Baptista Gyülekezet, az Egyesített Szociális Intézmények a város részéről és a Pápai Református Kollégium Gimnáziuma és Művészeti Szakgimnáziuma, valamint gyülekezetünk között. A megállapodás szerint hétfőtől csütörtökig egy-egy szervezet, gyülekezet hozza el a megmaradt élelmiszert, amit kioszt a rászoruló közt. Mivel a Református Gimnáziumban nincs tanítás, ezért gyülekezetünk feladata, hogy minden hétfőn átvegye az élelmiszert és elvigye a rászorulóknak. Nyolc rászoruló, mélyszegénységben élő családnak viszünk élelmiszert, illetve kb. tizenöt olyan nyugdíjasnak, akik gyülekezetünk tagjai és ezzel az élelmiszer-csomaggal segítjük azt, hogy ne kelljen kimenniük vásárolni. Ezzel is a megfertőződés kockázatát csökkentjük. Ezen kívül több önkéntes is van gyülekezetünkben, akik az ételosztásban, a nyugdíjasoknak bevásárlással, egyéb segítségnyújtással szolgálnak. Sikertől több, nehéz körülmények között lévő iskolás gyermeknek digitális eszközt adományozni úgy, hogy összekötöttük őket a felajánlókkal. Öröm látni, hogy a bajban közösségünk összefog, támogatjuk és segítjük egymást.

Ezen túl együttműködünk a Pannonia Reformata Múzeum és Kávézó munkatársaival, akik a mostani helyzetben szintén segítik a nyugdíjasokat és a rászorulókat.

Kérjük Önöket, hogy ha a környezetükben él olyan idős ember, aki örömmel venné a segítséget (bevásárlás, gyógyszer, stb.) és Önöknek nincs módjában segítséget nyújtani, jelezzék felénk. Ha tudnak rászoruló családról, akin gyülekezetünk tudna segíteni, szintén jelezzék felénk az alábbi elérhetőségeken: 30/689-10-06, szjaki@gmail.com. Amennyiben a Pannonia Reformata Múzeum és Kávézó munkatársaitól kérnek segítséget, az alábbi számot hívják: 06 30 57 38 760.

Állandó heti gyülekezeti alkalmak

A heti alkalmaink a gyülekezeti házban vannak, a templomi alkalmakat külön jelezzük.

vasárnap 9:20 imaközösség az istentisztelet áldásáért (Immánuel Közösségi Ház)

vasárnap 10:00 istentisztelet (templom)

vasárnap 10:00 gyermek istentisztelet

hétfő 18:00 Mécses kör

kedd 18:00 Forrás kör

szerda 10:00 Korban Gazdagok köre

szerda 16:00 Gyülekezeti Bibliakör

szerda 18:00 Felnőtt Bibliakör

szerda 18:00 Immánuel csoport

csütörtök 10:00 Baba-Mama kör

csütörtök 18:00 Énekkari próba

szombat 18 óra IFI óra

Állandó havi gyülekezeti alkalmak

hónap első kedd 9.15 és 10.00

Istentisztelet a Barát utcai idősek otthonában

hónap első kedd 16.30 Nőszövetségi Bibliaóra (Immánuel Közösségi Ház)

hónap harmadik csütörtök 10:30

Istentisztelet a Vörösmarty úti idősek otthonában.

hónap utolsó szerda 10:30

Istentisztelet a Teveli úti idősek otthonában

hónap utolsó vasárnap 17 óra

(nyáron 18 óra) Énekes-zenés istentisztelet (Immánuel Közösségi Ház)

havonta 2 alkalommal Férfi Kör

*Köszönetet mondunk minden testvérünk
adományáért, amellyel támogatta gyülekezetünk
életét, szolgálatát.*

Befizetési, támogatási lehetőségeik, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank, 12085004-00102657-00100002

Református Eklézsia Alapítvány: OTP Bank, 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy **személyi adataik változásáról** (különösen is a **lakcím változásáról**) mihamlabb módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitva tartása:

Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00

Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00

Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül

Tel: 89/324-415

E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek. Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbízással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1 %-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbízását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük közleményként írja fel nevét, címét és az EFJ rövidítést. Köszönjük.

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA

www.papareformatus.hu

Várjuk észrevételeiket, hozzáaszlásaikat, megjegyzéseiket! Keressék fel!

HONLAP! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Pünkösdi alkalmak

Az egyházi ajánlások és szabályok figyelembe vételével május 24-től megnyitjuk templomunkat és a megfelelő távolság megtartásával, kötelező maszkviseléssel tartunk istentiszteletet. A kézfertőtlenítéshez eszközöket biztosítunk. Az otthon maradók bekapcsolódhatnak az élő közvetítésbe gyülekezetünk youtube csatornáján (www.youtube.com/papareformatus).

További információk az istentiszteletekkel kapcsolatban gyülekezetünk facebook oldalán található (www.facebook.com/papareformatus), illetve a Lelkészi Hivatalban kérhető hivatali időben (kedd és péntek 9:30-11:30, csütörtök 17:00-18:00), továbbá napközben a 89/324-415-ös telefonszámon.

Május 31. Pünkösöd vasárnap 10:00
Szabadtéri istentisztelet
úrvacsoraosztással (rossz idő esetén a templomban lesz)

Június 01. Pünkösdhétfő 10:00
Ünnepi Istentisztelet a templomban

Szeptember 13. vasárnap 10:00
Hittanos tanévnyitó istentisztelet

A Szentlélek kiáradásával gazdagodó, boldog pünkösdi ünnepeket kívánunk a gyülekezet minden tagjának.



Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár kb. 200 Ft.

A költségekre adományokat elfogadunk.

Írták: Dr. Balla Ibolya, Bogárdi Szabó István, Bornemissza Melinda, Horváth Andrea, Mayerné Pátkai Tünde, ifj.

Márkus Mihály, Sárközi Gergely Antal, Szakács Gergely, Varga Jenő.

Grafika: WEB Szerkesztés: Kopeczky Péter

Kiadja a Pápai Református Egyházközség Felelős kiadó: ifj. Márkus Mihály lelkipásztor

Készült a Kapitális nyomdában 1000 példányban.